

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 810/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

3/2010. (I. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **é.-i lakos panaszos**¹ 2009. szeptember 8-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2010. január 6-án – dr. Kaltenbach Jenő elnök, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2009. szeptember 5-én foganatosított rendőri intézkedések és kényszerítő eszköz alkalmazások miatt 2009. szeptember 8-án terjesztette elő panaszát, és kérte, hogy azt a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszbeadvány szerint a panaszos 2009. szeptember 5-én 16 óra körül gyalogosan haladt Budapesten, az V. kerület Károly körúton a Deák Ferenc térről az Astoria felé, amikor a Madách tér magasságában „több száz” rendőr jelent meg az úton, akik útját állták.

A panaszos közelében egy rendőr nő először közvetlen közletről egy nő arcába tartotta videokameráját, majd nekirontott és megpróbálta elgáncsolni, ezért a panaszos és

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

néhány állampolgár a földre lőkött nő segítségére sietett. Ezt követően a rendőrök a panaszt és a nőt is „megtámadták” és megbilincseltek.

A panaszos megjegyezte a vele szemben intézkedő rendőrök sisakszámát, akik őt rabszállító gépkocsival a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) V. Kerületi Rendőrkapitányságra szállították. A rendőrségen, anélkül, hogy bármilyen érdemi intézkedés történt volna, sokáig várakoztatták, majd pedig a BRFK Gyorskocsi utcai épületébe szállították.

A Gyorskocsi utcai épületben a panaszt megvizsgálta egy orvos, egyéb intézkedés vele szemben azonban nem történt. Hosszú, indokolatlan várakoztatást követően 23 óra 48 perckor a panaszt szabadon bocsátották és ekkor kapott egy rendőr által aláírt nyomtatványt is, ami a nyomozó ügyészség Belgrád rakparti épületébe történő idézését tartalmazta. Az idézés szerint a panaszt hivatalos személy elleni erőszak miatt kívánták kihallgatni.

A panaszos az elfogása, illetve a rendőrségre történő előállítása kapcsán sérelmesnek tartotta, hogy nem közölték vele annak okát, és arról utóbb, a Gyorskocsi utcai épületben sem tájékoztatták. Az előállítása valószínű okáról csak az idézésben szerzett tudomást, amellyel kapcsolatban azonban előadta, hogy semmilyen, bűncselekmény gyanújára okot adó magatartást nem tanúsított.

A hivatalos személy elleni erőszak gyanújával kapcsolatban a panaszos utalt arra beadványában, hogy annak nyomozása – ismeretei szerint – ügyészségi hatáskörbe tartozik, ezért nem érti, hogy miért nem egy ügyészségi nyomozó gyanúsította meg, miért egy rendőr írta meg a nyomozó ügyészség kihallgatására szóló idézést.

A panaszos beadványában továbbá megjegyezte, hogy nem érti, a rendőrség az Ombudsmani Hivatalon kívül miért egy olyan szervezet címét és elérhetőségét közli vele (Magyar Helsinki Bizottság), ami „a sajtónyilatkozataiban természetesnek tartja a magyar nép elleni, 2006. október 23-ai rendőrségi terrortámadásokat és dicséretesnek tartja a 2009. július 4-ei brutális rendőrségi bűncselekmények sorozatát az Erzsébet téren”. Álláspontja szerint ezzel a szervezettel „ép eszű, őket ismerő magyar ember nem kívánja jogait megvédeni”.

A panaszos a panaszolt rendőri intézkedéseket alkotmányos és emberi jogai – személyes szabadsága és mozgásszabadsága – durva megsértésének tartja.

A panaszos kérte panaszának kivizsgálását, továbbá azt, hogy a Testület szerezze be a rendőrség által a helyszínen készített videofelvételt.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől, egyrészt arról, hogy sort került-e a kérdéses helyszínen és időpontban fokozott ellenőrzés elrendelésére; másrészt a panaszossal szembeni intézkedéssel, valamint az azt foganatosító rendőrök személyével kapcsolatban.

A Testület továbbá tájékozódott a rendőrség honlapján, hogy a megjelölt napon milyen rendezvények kerültek megrendezésre a fővárosban, illetve, hogy azzal összefüggésben a rendőrség milyen intézkedéseket rendelt el.

1) A BRFK Kommunikációs Osztálya a rendőrség hivatalos honlapján 2009. szeptember 5-én 10 óra 30 perckor közleményt jelentetett meg (http://www.police.hu/friss/BRF-20090831_23.html?query=Sziv%C3%A1rv%C3%A1ny), amely szerint aznap a Szivárvány Misszió Alapítvány által bejelentett és a Budapesti Rendőr-főkapitányság által tudomásul vett – a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó – demonstrációra kerül sor a fővárosban. A közlemény szerint a vonulások rendezvény a Budapest, XIV. kerület Andrássy úton halad az V. kerület Erzsébet térre.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság egyúttal felhívta a fővárosban lakók figyelmét az aznapi jelentős forgalomkorlátozási intézkedésekre is.

2) A rendezvény miatt Budapest rendőrfőkapitánya a 01000/46739/2009. ált. számú egyedi utasításával fokozott ellenőrzést rendelt el 2009. szeptember 5-én 6 órától 2009. szeptember 6-án 6 óráig Budapest V., VI., VIII. és XIV. kerület teljes területére.

Az utasítás szerint a végrehajtásba beosztott rendőri állomány feladata a rendezvényekre érkezők és a helyszínen tartózkodók figyelemmel kísérése, az esetleges jogsértések kialakulásának megakadályozása, és annak keretében szűrőpróbaszerű igazoltatások, ruházat- és csomagátvizsgálások végrehajtása volt. A központi biztosításba beosztott egyenruhás rendőri állomány feladata pedig az volt, hogy az Rtv. 13. §-a alapján, illetve kérésre közreműködjön az esetlegesen megbomlott rend helyreállításában, és a szükséges intézkedések végrehajtása jogsértések esetén.

Az egyedi utasítás indokolásában foglaltak szerint a megjelölt területekre és napokra vonatkozóan bejelentett rendezvényre jelentős számú ember megjelenését prognosztizálták, illetve a rendezvények miatt ellentétes érzelmű, illetve nézeteket valló csoportok megjelenését is valószínűsítették. A rendezvényekkel érintett helyszíneken ezért indokolt a személy- és gépjárműforgalom fokozott ellenőrzése a demonstratív tömegrendezvények biztosítása és a gyülekezési jogukkal élők biztonságának garantálása érdekében.

3) A BRFK Kommunikációs Osztálya 2009. szeptember 4-én, 13 óra 49 perckor a rendőrség honlapján közleményt adott ki arról, hogy Budapest Rendőrfőkapitánya a

Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 30. §-a alapján fokozott ellenőrzést rendelt el a megjelölt időszakra és a megjelölt kerületek teljes területére, amelynek „célja a közbiztonságot veszélyeztető cselekmények, események megelőzése, megakadályozása. Az ellenőrzés keretében a rendőrség személyeket igazoltathat, ruházatukat, járművüket átvizsgálhatja, a közbiztonságra veszélyt jelentő eszközöket, anyagokat lefoglalhatja, illetve azoknak a rendezvény, esemény helyszínére történő bevitelét megtilthatja.” A közleményben szerepel továbbá, hogy a „fokozott ellenőrzés bevezetésével lehetőség nyílik arra, hogy a gyanús, feltehetően bűncselekményt vagy szabálysértést elkövetni szándékozó személyeket a rendőrség intézkedés alá vonjon. A BRFK mindent megtesz annak érdekében, hogy a fokozott ellenőrzés a békésen demonstrálókat és az állampolgárokat ne zavarja, célja kizárólag a jogsértő cselekmények megelőzése, illetve megakadályozása.” (http://www.police.hu/friss/BRF-20090904_25.html?query=fokozott)

4) A BRFK Hivatalának vezetője – az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül – az alábbi dokumentumokat bocsátotta a Testület rendelkezésére:

- a BRFK Értékelő Osztály vezetőjének a BRFK Hivatalának vezetőjéhez küldött, 2009. november 27-én kelt tájékoztatólevelét,
- a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének a BRFK Hivatalának vezetőjéhez küldött, 2009. november 26-án kelt tájékoztatólevelét,
- a rendezvényen végrehajtott előállításról szóló, 2009. szeptember 5-én kelt jelentőlapot,
- a BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztály II. Bevetési Alosztály r. törzssászlósa és r. törzsőrmestere által 2009. szeptember 5-én készített jelentését az elfogás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról, és az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás eredményét,
- a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolást,
- a BRFK Bűnügyi Szervek Bűnügyi Technikai Osztály Bűnügyi Orvosi és Igazságügyi Orvosszakértői Szolgálat által 2009. szeptember 5-én 20 óra 15 perckor végzett vizsgálatáról készült orvosi véleményt,
- a panaszos mint előállított személy részéről a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságon 2009. szeptember 5-én 17 óra 15 perckor tett nyilatkozatot,
- a panaszos mint előállított személy részéről 2009. szeptember 5-én 20 óra 31 perckor tett nyilatkozatot,
- a BRFK Közrendvédelmi Főosztály Fogdaszolgálati Osztálya által 2009. szeptember 5-én kiadott panaszos által aláírt nyilatkozatot a fogvatartással kapcsolatos előírásokról történt szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, illetve az írásos tájékoztatók átvételéről,
- a BRFK Rendészeti Szervek Közrendvédelmi Főosztály Fogdaszolgálati Osztálya által 2009. szeptember 5-én 20 óra 10 perckor, illetve 22 óra 31 perckor kiadott és panaszos által aláírt nyilatkozatot a jogi képviselettel kapcsolatos tájékoztatás megtörténtéről,
- a BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztály II. Bevetési Alosztály r. törzssászlósa és r. törzsőrmestere által 2009. november 27-én tett jelentés-kiegészítést, a panaszossal szembeni rendőri intézkedés körülményeiről,

- 1 db CD felvételt a 2009. szeptember 5-én a panasz szerint megadott helyszínen és időpontban fogatosított rendőri intézkedésről.

A rendőrségi iratok alapján megállapítást nyert, hogy a panaszolt intézkedést a BRFK BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztály II. Bevetési Alosztály r. törzssászlósa és r. törzsőrmestere fogatosította.

5) A BRFK Értékelő Osztály vezetőjének tájékoztatólevele szerint a panaszossal szemben fogatosított intézkedésről a RK lap nem érkezett. Egyúttal közölte az osztályvezető, hogy a megküldött felvételeken egyértelműen azonosítható az a nő, akit a panaszos beadványában megjelölt, valamint az előállított személyek egyike feltehetően azonos a panaszossal. (A kép- és hangfelvételeket egyébként a BRFK Értékelő Osztálya korábban a Budapesti Nyomozó Ügyészségre is megküldte.)

6) A BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság tájékoztatólevele szerint a panaszos 2009. szeptember 5-én 16 óra 27 perckor került előállításra a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságra, hivatalos személy elleni erőszak büntetvénye elkövetése miatt. A panaszos az előállító helyiségben azonban nem került elhelyezésre, mivel a biztosítási törzs utasítása szerint a bűncselekményt elkövetett személyeket át kellett szállítani a BRFK Központi Fogda Gyorskocsi utcai objektumába.

Az előállítást követően az Igazgatásrendészeti Osztály r. őrnagy vezetője – aki részt vett a biztosítási feladatok végrehajtásában – tájékoztatta a panaszost arról, hogy milyen bűncselekmény elkövetése miatt került előállításra a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságra. Ezt követően a r. őrnagy nyilatkozatot töltetett ki a panaszossal, aki azt aláírta és jogi képviselő kiértesítését kérte.

A jogi képviselő a megadott mobiltelefonszámon nem volt elérhető, ezért a r. őrnagy – a panaszos kérésére – a Nemzeti Jogvédő Szervezetet értesítette. A Szervezet egyik ügyvédjét tájékoztatták a panaszos előállításáról és arról, hogy a védelem ellátása céljából ne a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságra, hanem a Gyorskocsi utcai objektumba menjen.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a panaszossal szemben az V. Kerületi Rendőrkapitányságon eljárási cselekményt nem fogatosítottak, orvosi vizsgálatára nem került sor, és csak addig kellett az épületében várakoznia, amíg a BRFK szállítói megérkeztek.

7) A rendezvényen végrehajtott előállításról szóló jelentőlap tanúsága szerint a panaszossal szembeni intézkedés ideje 16 óra 20 perc volt, előállítására hivatalos személy elleni erőszak bűncselekménye miatt, az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján került sor. A cselekmény abbahagyására irányuló felszólítás nem történt. A panaszossal szemben testi kényszer és bilincs alkalmazására került sor. Az előállított személyt az intézkedő r. törzssászlós és az előállító csoportba beosztott r.

főtörzsőrmester 16 óra 25 perckor további eljárás lefolytatása érdekében sérülés és panasz nélkül átadta az Igazgatásrendészeti Osztályvezető r. őrnagynak.

8) A panaszossal szemben intézkedő r. törzssászlós és r. törzsőrmester nő által készített, az elfogás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint ők a Meleg Méltóság Menete rendezvény rendőri biztosításában láttak el szolgálatot a 188-1/55/2009. TÚK sz. intézkedés alapján egy r. főtörzssászlós irányítása alatt, mobilcsoport tagjaként.

A Budapest, V. kerület Városház téren történő rendőri intézkedések során, 16 óra 27 perckor a r. törzssászlós észlelte, hogy a tőle pár méterre tartózkodó és a rendszeresített szolgálati kamerát kezelő r. törzsőrmester nőt a panaszos rángatta, többször meglökte, aki ettől majdnem hanyatt esett. Ekkor – mivel a késedelem veszéllyel járt volna – a r. törzssászlós előzetes felszólítás nélkül testi kényszerrel földre vitte a panaszost, kezeit – a további támadás megakadályozása végett – hátra helyzetben megbilincselte.

Az irányítást végző r. főtörzssászlós kísérő tagállomást kért a helyszínre, akik 16 óra 30 perckor érkeztek meg (kísérő 600-as hívóval). A tagállomás a panaszost a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságra szállította be. A Rendőrkapitányságon a r. törzssászlós sérelem- és panaszmentesen átadta a panaszost az ügyeletes tisztnek.

A jelentés szerint a panaszos a helyszínen, a kísérő tagállomás kiérkezése közben – tájékoztatást kapott a rendőri intézkedés okáról, jogairól és a panasztétel lehetőségéről, amit a panaszos tudomásul vett. A panaszos a helyszínen elmondta, hogy ő csak egy nő (akit a panaszos beadványában megjelölt) védelmére kelt.

A rendőri intézkedés során megállapítást nyert, hogy a panaszos körözési nyilvántartásban nem szerepel.

A rendőri jelentés szerint a panaszos igazoltatása az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulója alapján történt; az Rtv. 48. §-ának b) pontja alapján [támadás megakadályozása érdekében] pedig bilincs alkalmazására került sor. A bilincs alkalmazása 16 óra 27 perctől 16 óra 45 percig tartott, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 60. §-ának (4) bekezdés b) pontja alapján a kezek hátra bilincselésével. A bilincseléssel a panaszosnak sérülése és anyagi kára nem keletkezett.

A panaszossal szemben az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján [szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérést követő] előfogás került alkalmazásra.

A jelentés szerint a védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés 16 óra 27 perckor megtörtént; továbbá a panaszos az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót, az előállítás idejéről szóló igazolást, és az előállító

helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta.

Az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben büntető feljelentést tettek.

9) Az előfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az igazoltatás, a panaszos elfogása jogszerű és szakszerű; a kényszerítő eszköz alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

10) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint az előállítás 2009. szeptember 5-én 16 óra 27 perctől 23 óra 48 percig tartott. Az előállítás időtartama alatt a panaszosnak sérülése, panasza nem keletkezett; az igazolás egy példányának átvételét pedig aláírásával tanúsította.

11) A panaszossal szemben intézkedő r. törzssászlós jelentés-kiegészítést készített a sérelmezett rendőri intézkedés körülményeiről, amely szintén azt tartalmazza, hogy azért került sor a panaszossal szemben rendőri intézkedésre, mert rendőr azt látta, hogy a tőle pár méterrel arrébb tartózkodó r. törzsőrmester nőt a panaszos rángatta, lökdöste, aki ettől majdnem hanyatt esett. Ekkor – mivel a késedelem veszéllyel járt volna – a r. törzssászlós előzetes felszólítás nélkül testi kényszerrel földre vitte a panaszost, majd – mivel cselekménye erőszakos volt, támadó jellegű magatartást tanúsított – a további, rendőrök elleni támadás megakadályozása céljából – hátra helyzetben kezeit megbilincselte.

A r. törzssászlós továbbá megerősítette azt a rendőri jelentésben is szereplő körülményt, hogy a panaszos a kísérő tagállomásra várakozás közben tájékoztatva lett az intézkedés okáról és arról, hogy esetleges panaszát hol és milyen módon teheti meg. Ezt ő tudomásul vette, és megköszönte a tájékoztatást.

A jelentés-kiegészítésben az intézkedő rendőr megjegyezte, hogy a panaszos a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságra került előállításra, azonban további sorsáról nem tud.

12) A BRFK Bűnügyi Szervek Bűnügyi Technikai Osztály Bűnügyi Orvosi és Igazságügyi Orvosszakértői Szolgálat a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság kérésére megvizsgálta a panaszost. A kiállított orvosi vélemény tartalmazza, hogy külsérelmi nyomként a panaszos mellkasának bal oldalán vonalas abrasiot, a bal lapocka felett 3 x 4 cm-es, a lapocka csúcsa alatt pedig 3 x 3 cm-es zúzódást rögzítettek, a panaszos ugyanakkor rendőri bántalmazást nem panaszolt. A vizsgálat alapján a panaszos fogdán elhelyezhető volt.

13) A panaszos mint előállított személy részéről a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságon tett nyilatkozat tanúsága szerint a panaszossal közölték, hogy előállítása várható időtartama 8 óra. A kitöltött nyilatkozat szerint továbbá a panaszosnak sérülése az előállítás során nem keletkezett, az előállítással kapcsolatban viszont panasza volt.

A nyilatkozat megerősíti az állásfoglalás II. 8) pontjában ismertetett rendőri jelentésnek azt a bekezdését, miszerint a panaszos az előállítással, valamint az előállító helyiségben történő elhelyezéssel, illetve ott tartózkodással kapcsolatos jogairól és kötelezettségeiről, és a jogorvoslati lehetőségeiről szóló tájékoztatást megkapta. A panaszos ezek megtörténtét aláírásával is megerősítette.

A panaszos továbbá kérte jogi képviselője kiértékelését is 17 óra 15 perckor, és telefonszámát ahhoz megadta.

A nyilatkozat – a Testület által az állásfoglalás II. 6) pontja alatt közölt BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság vezetője által írt tájékoztatólevélben írttal megegyezően – igazolja, hogy a r. őrnagy végül a Nemzeti Jogvédő Szervezet egyik ügyvédjét tudta kiértékelni, a panaszos pedig az arról szóló tájékoztatást tudomásul vette. A r. őrnagy tájékoztatta a jogi képviselőt tájékoztatta arról, hogy a panaszost átszállítják a Gyorskocsi utcai objektumba.

14) A panaszos mint előállított személy a Gyorskocsi utcai fogdában nyilatkozatot tett, amely a sérülés, illetve a panasz tekintetében ugyanazt a nyilatkozatot tartalmazza, továbbá ehelyütt is megtörtént az előállítással, valamint az előállító helyiségben történő elhelyezéssel, illetve ott tartózkodással kapcsolatos jogairól és kötelezettségeiről, és a jogorvoslati lehetőségeiről szóló tájékoztatás. A panaszos hozzátartozó kiértékelését nem kérte.

15) A BRFK Közrendvédelmi Főosztály Fogdaszolgálati Osztálya által kiadott, és a panaszos által aláírt nyilatkozat szerint a fogvatartással kapcsolatos előírásokról történt szóbeli tájékoztatás megtörtént, a panaszos az írásos tájékoztatókat átvette.

16) A BRFK Rendészeti Szervek Közrendvédelmi Főosztály Fogdaszolgálati Osztálya által 2009. szeptember 5-én 20 óra 10 perckor, illetve 22 óra 31 perckor kiadott nyilatkozatok szerint a panaszos jogi képviselettel kapcsolatos tájékoztatása megtörtént, a panaszos élni kívánt a jogi képviselet lehetőségével, így annak kiértékelése megtörtént. Az utóbbi nyilatkozat tartalmazza azt is, hogy a panaszos sérülés-és panaszmentesen távozott 25 óra 55 perckor. Mindkét nyilatkozat tartalmazza a megjelölt helyeken a panaszos aláírását.

17) A BRFK a Testület rendelkezésére bocsátott CD felvételeket gondosan megtekintette, amelyek a Budapest, V. kerület Madách téren történt eseményeket kb. 16 óra 22 perctől 16 óra 27 percig tartalmazzák.

A BRFK Bevetési Főosztály Bevetési Osztályának felvételei szerint a kérdéses időpontban a Madách téren nagy tömeg tartózkodott, amely mellett elhaladt a rendőrség kameráját kezelő r. törzsőrmester nő. A tömegben az út mellett állt egy nő, aki, amikor a kamerát kezelő rendőr nő mellé ért, rátámadt, illetve a kameráját megütötte. A panaszos a nő mögött állt a támadás pillanatában. A Bevetési Osztály

által készített többi felvételen már az látható, hogy a rendőrök elvezetik a támadó nőt és a panaszost is a helyszínről.

A BRFK Híradástechnikai és Informatikai Főosztály által készített felvétel (Terepjáró 2) szerint 16 óra 24 perc 36 másodperckor egy kamerát kezelő férfi észreveszi, hogy valami történt a Madách téri buszmegállóban, majd ő, illetve több ember és a rendőrök is elindulnak abba az irányba. 16 óra 24 perc 45 másodperctől a rendőrségi kamera is az esemény irányába fordult. Ekkortól az látható, hogy a földön fekvő panaszost rendőrök veszik körül, majd megbilincseltek, alig egy perccel később pedig 3 rendőr elvezette a rabszállító rendőrségi gépkocsihoz. A panaszossal egyidejűleg egy másik férfit is elvezettek a rendőrök. A Készenléti Rendőrség által készített felvétel is ugyanezen eseményeket tartalmazza egy másik kameraállásból.

Egyik rendőrségi felvételen sem látható és hallható azonban az, hogy a panaszos milyen magatartást tanúsított elfogását és előállítását megelőzően.

A Testület felvilágosítást kért a Budapesti Nyomozó Ügyészségtől is a panaszossal szemben folyó büntetőeljárás tekintetében. A Nyomozó Ügyészség tájékoztatása szerint a panaszossal szemben hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt a büntetőeljárás jelenleg is folyamatban van.

III.

A Testület a panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszos igazoltatásának; továbbá a vele szemben alkalmazott kényszerítő eszközöknek (testi kényszer, bilincs alkalmazása), valamint az előállításnak a jogszerűségét és indokoltságát.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések, illetve a kényszerítő eszközök alkalmazása érintették a panaszos személyi szabadsághoz való jogát, az emberi méltósághoz való jog részét képező személyi integritáshoz való jogát az alább írtaknak megfelelően.

1) A Testület rendelkezésére bocsátott egyedi utasítás szerint a megrendezésre kerülő vonulások rendezvény biztosítása – és az esetlegesen kialakuló jogsértések megakadályozása – érdekében Budapest rendőrfőkapitánya fokozott ellenőrzést rendelt el 2009. szeptember 5-én 6 órától 2009. szeptember 6-án 6 óráig Budapest V., VI., VIII. és XIV. kerület teljes területére.

A Testület megállapítása a szerint – tekintettel arra, hogy a közelmúlt tapasztalataiból kiindulva alappal lehetett számítani – rendbontók megjelenésére, a rendőrség indokoltan rendelt el fokozott ellenőrzést.

A Szolgálati Szabályzat 39. §-ának (1) bekezdése meghatározza a fokozott ellenőrzés fogalmát: összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során

a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják.

Az Rtv. 30. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja. A rendőrség ezen célok elérése érdekében továbbá épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat. A ruházat- és csomagátvizsgálás lehetőségét a Szolgálati Szabályzat 40. §-ának (2) bekezdés b) pontja is rögzíti.

A Budapest egyes kerületeiben – így a panaszban megjelölt Madách téren – elrendelt fokozott ellenőrzés indokoltnak tekinthető, amit az egyes tömegdemonstrációk megrendezése során az elmúlt időszak tapasztalatai is alátámasztanak. Ezért a panasz azon részét, miszerint a panaszos „útját állták” a rendőrök, a Testület elutasította. A rendőrség ezen intézkedésével a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 58. §-ának (1) bekezdésében biztosított szabad mozgáshoz való jogának korlátozása jogszerűen történt.

2) A panaszossal szemben fogantatosított intézkedésekkel kapcsolatban a Testület az alábbiak szerint foglalt állást.

a) A panaszos sérelmezte a szolgálati fellépés módját, azt, hogy nem közölték vele az intézkedés (elfogás és az azt követő előállítás) okát a rendőrök.

A Testület ezzel összefüggésben utal az Rtv. 20. §-ára, ami a rendőri intézkedés során a rendőr azonosítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A szabályozásnak az a célja, hogy a rendőri intézkedések, eljárások során minden esetben kétséget kizáróan azonosítani lehessen az eljáró rendőrt. Ennek ugyanakkor nem lehet olyan hatása, hogy az intézkedést akadályozza. A 20. § (1) bekezdése szerint a rendőrt intézkedése során vagy az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint pedig a rendőr az intézkedés megkezdése előtt, minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. Ugyancsak köteles a rendőr az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről.

A Szolgálati Szabályzat 4. §-a részletezi a szolgálati fellépés módját. A 4. § (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát

visel tisztelettel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezd meg. Az intézkedő rendőr továbbá az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A Testület a panaszos állításával szemben a rendőrségi dokumentumokban foglaltakat találta meggyőzőnek az alábbiak miatt.

Jelen panaszügyben a rendőri jelentésből, kiegészítő jelentésből egyértelműen kitűnik, hogy volt olyan körülmény, ami a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztette volna: azonnali fellépésre volt szükség a rendőrrel szembeni támadás megakadályozása érdekében. A Testület elfogadta a panaszossal szemben intézkedő r. törzsszázlósnak az arra vonatkozó indokát, hogy adatainak és az intézkedések okának, tényének és céljának közlését előzetesen azért nem közölte, mert úgy ítélte meg, hogy a késedelem veszéllyel járt volna. A rendőrségi dokumentumokból ugyanakkor megállapítható, hogy a panaszost néhány perccel később – a kísérő tagállomás kiérkezése közben – tájékoztatták jogairól és a panasztétel lehetőségéről.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőr az Rtv. 20. §-ában foglalt kivételt jelentő szabály megtartásával, jogszerűen járt el, amelynek következtében nem sérült a panaszosnak az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezetett tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

b) A panaszos igazoltatásának jogszerűsége tekintetében a Testület az alábbiak szerint foglalt állást.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A rendőri jelentés szerint a panaszos igazoltatására az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulója alapján – közrendvédelmi okból – került sor. A Testület megállapítása szerint az igazoltatás kellő joggalappal és megfelelő indokkal történt.

A Testület a panaszos állításával szemben a rendőrségi iratokban foglalt azon állítást tartotta meggyőzőbbnek, mely szerint a panaszos támadó jellegű magatartást tanúsított, ezért megállapítása szerint az igazoltatás jogszerűen történt, az nem sértette a panaszosnak az Alkotmány 59. §-ának (1) bekezdésében biztosított személyes adatok védelméhez való jogát.

c) A panaszos beadványában sérelmezte a kényszerítő eszközök alkalmazását, nevezetesen azt, hogy őt „megtámadták” és megbilincseltek.

A panaszossal szembeni testi kényszer és bilincs alkalmazásának jogszerűsége, szükségessége és arányossága tekintetében a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – az intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat 58. §-ának (2) bekezdése meghatározza, hogy mit kell a kényszerítő eszközök alkalmazása során ellenszegülésnek tekinteni: azt a célzatos, fizikai erő kifejtéssel járó tevékenységet, amely a rendőrt jogszerű intézkedésének megkezdésében, folytatásában vagy befejezésében akadályozza, így különösen, ha valaki élet, testi épség elleni fenyegetéssel vagy fizikai erőszakkal akadályozza, hogy a rendőr valahová belépjen, valahol tartózkodjon, valahonnan távozzon, valakit személyes szabadságában korlátozzon, illetőleg valakivel szemben intézkedést foganatosítson. A Szolgálati Szabályzat 59. §-ának (1) bekezdése értelmében továbbá testi kényszer akkor kell alkalmazni, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

Jelen panaszügyben a Testület a rendőrség részéről adott nyilatkozatokat fogadta el, amelyek szerint a panaszos egy rendőrrel szemben támadó jellegű magatartást tanúsított: rángatta és lökdöste, amitől az majdnem hanyatt esett. Ezen körülmény miatt indokoltnak tekinthető a testi kényszer alkalmazása.

Az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elvei között kerül rögzítésre az arányosság követelménye (15. §) és a kényszerítő eszközök alkalmazásának közös elveiről szóló rendelkezés (16. §). Az Rtv. 15. §-a értelmében a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Az Rtv. 16. §-a pedig kimondja, hogy a rendőr kényszerítő eszközt a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén és az arányosság elvének figyelembe vételével alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége e nélkül is biztosítható.

Jelen ügyben a Testület a panaszos magatartása tekintetében – figyelemmel arra is, hogy vele szemben büntetőeljárás indult hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt – a rendőrségi iratokban foglaltakat vette alapul. Ez alapján pedig a Testület álláspontja szerint arányosnak tekinthető az, hogy a panaszossal szemben – a további erőszakos magatartása megakadályozása érdekében – testi kényszer alkalmaztak, őt földre vitték, majd a karjait hátra bilincseltek a rendőrök.

A Testület megállapítása szerint a testi kényszer alkalmazására jogszerűen, indokoltan és az arányosság elvének megtartásával került sor, ugyanakkor annak dokumentálása nem megfelelően történt. A jelentőlapot kitöltő rendőr feltüntette ugyan („a kényszerítő eszköz alkalmazásának megnevezése” rovatban) a testi kényszer alkalmazását, azonban a rendőri jelentésben nincs arra vonatkozó utalás a jogszabályi

hivatkozások között, csupán a panaszossal szembeni intézkedés alapjául szolgáló esemény leírása tartalmazza annak tényét. Az elfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás a jelentés megjelölt hiányossága miatt szintén hiányos: nem tartalmaz arra vonatkozóan információt, hogy a panaszossal szembeni testi kényszer alkalmazása is jogszerűen, szakszerűen történt-e és arányos volt-e. A parancsnok ezen mulasztása miatt a Testület megállapítása szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A panaszossal szemben történt bilincselés tekintetében a Testület az alábbiak szerint foglalt állást.

Az Rtv. 48. §-a szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának megakadályozására, támadásának megakadályozására, szökésének megakadályozására vagy ellenszegülésének megtörésére.

A bilincselés szabályait a Szolgálati Szabályzat 60. §-a részletezi. Annak (1) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának esetköreit: bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt, aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, vagy aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, illetve az intézkedésben közreműködőt megtámadja, akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, aki önkárosító magatartást tanúsít, vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget.

A Testület megállapítása szerint – a rendőrségi dokumentumokban írtakat elfogadva – megfelelően hivatkoztak a rendőri jelentésben az Rtv. 48. §-ának b) pontja szerinti okra. A Testület a rendőrségi dokumentumok alapján arra következtetett ugyanis, hogy a panaszos erőszakos magatartást tanúsított egy rendőrrel szemben, és esetleges további támadásától lehetett tartani. A konkrét esetben a bilincs alkalmazása a Szolgálati Szabályzat 60. § (1) bekezdésének c) pontja alapján is indokoltnak tekinthető.

Tekintettel arra, hogy a bilincselést testi kényszer előzte meg, a kényszerítő eszköz alkalmazása megfelelt a Szolgálati Szabályzat 60. §-ának (6) bekezdés a) pontjában foglaltaknak is. Ezen rendelkezés első fordulata szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélszerűbben választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor. Arra figyelemmel továbbá, hogy a panaszos támadó magatartást tanúsított, jogszerűnek minősült a fekvő helyzetben történő megbilincselése is. A Szolgálati Szabályzat 60. §-ának (7) bekezdése szerint nem minősül embertelen, megalázó bánásmódnak a személy fekvő helyzetben történő megbilincselése, ha arra támadása vagy erőszakos magatartása miatt került sor.

Az Rtv. 61. §-ának (1) bekezdése továbbá – a kényszerítő eszközök közös szabályai között – a garanciális jellegű követelményként írja elő, hogy a kényszerítő eszköz alkalmazására az érintettet – ha az eset körülményei lehetővé teszik – előzetesen figyelmeztetni kell. Jelen panaszügyben a Testület elfogadta a rendőrség azon hivatkozását, miszerint a késedelem veszélyére tekintettel maradt el az előzetes figyelmeztetés.

A Testület megállapítása szerint a bilincs alkalmazása is szükséges és arányos volt a konkrét esetben, ezért a kényszerítő eszközök alkalmazása érintette a panaszosnak az Alkotmány 54. §-a (1) bekezdésében szabályozott emberi méltósághoz való jogát, azonban azok a Testület megállapítása szerint jogszerűen történtek, illetve azok nem ütköztek az Alkotmány 54. §-ának (2) bekezdése szerinti kegyetlen, embertelen, megalázó elbánás tilalmába.

d) A panaszos elfogása és előállítása kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az elfogás és az előállítás kötelező okait, amelyek közül az elfogás végrehajtásáról szóló jelentésben az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontját jelölték meg, amely szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 229. §-ának (1) bekezdése szerint hivatalos személy elleni erőszak büntettét valósítja meg az, aki a hivatalos személyt [...] jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozza, intézkedésre kényszeríti, vagy eljárása alatt, illetőleg emiatt bántalmazza.

Jelen esetben a panaszossal szemben – a rendőrségi dokumentumok alapján – a hivatalos személy elleni erőszak büntettének elkövetésén történt tettenérés miatt foganatosították a személyi szabadságot korlátozó intézkedést.

A Btk. 229. §-a szerinti bűncselekmény szándékos bűnösséggel követhető el, továbbá a panaszos a rendőrségi iratok szerint cselekményét szemtanú jelenlétében hajtotta végre (tettenérés). A Testület a rendőrségi iratokban rögzítetteket találta meggyőzőbbnek ezért megállapította, hogy a panaszos előfogása és állítása jogszerű és indokolt volt.

Az előállítás időtartamával kapcsolatban az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése azt tartalmazza, hogy a Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja.

Jelen ügyben a panaszos előállítása 16 óra 27 perctől 23 óra 48 percig tartott, azaz a 8 órai időtartamot nem haladta meg.

A Testület megítélése szerint a panaszos előállítása – figyelemmel arra is, hogy ezen idő alatt a panaszost a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság épületéből a BRFK Központi Fogda Gyorskocsi utcai objektumába szállították, a panaszosnál orvosi vizsgálatot hajtottak végre, és csak azt követően helyezték el az előállító helyiségbe – az intézkedés céljának eléréséhez szükségesnél hosszabb ideig tartott. 20 óra 15 perctől 23 óra 48 percig, azaz három és fél órán keresztül, a panaszossal szemben semmilyen eljárási cselekmény (pl. meghallgatás) nem történt, tekintettel arra, hogy a panaszos által elkövetett cselekmény vizsgálata a rendőrség megítélése szerint a továbbiakban a nyomozó ügyészség hatáskörébe tartozott, így csupán a gyanúsítottként történő kihallgatásról szóló idézést adták át részére.

A Testület – tekintettel arra, hogy eljárási cselekményt az előállítás utolsó három és fél órájában a panaszossal szemben nem folytattak le, a rendőrségi iratokban nem szerepel további indoka a fogvatartásnak – nem tartotta szükségesnek a panaszos előállításának a maximumhoz közelítő, hét és fél órás időtartamát, ezért megállapította, hogy az intézkedéssel sérült a panaszosnak az Alkotmány 55. § (1) bekezdése szerinti személyes szabadsághoz való joga.

A panaszos az előállítása kapcsán sérelmesnek tartotta, azt is, hogy annak okáról utóbb, a rendőrség Gyorskocsi utcai épületben sem tájékoztatták, ezért annak valószínű okáról csak az idézésben szerzett tudomást.

Az előállítás alakszerűségével kapcsolatban az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése előírja továbbá, hogy az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani. A rendőri jelentések szerint a rendőrség a tájékoztatási és az igazolás kiállítására vonatkozó kötelezettségének eleget tett, az utóbbi tekintetében a panaszos aláírásával azt igazolta is; továbbá a panaszos által aláírt nyilatkozatok is a tájékoztatás megtörténtét támasztják alá. A Testület a rendőrség álláspontját fogadta el a panasz ezen része tekintetében, ezért ebben a tekintetben jogsértést nem állapított meg, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

3) A panaszos sérelmezte beadványában azt is, hogy a hivatalos személy elleni erőszak gyanúja miatt – amelynek nyomozása ismeretei szerint ügyészségi hatáskörbe tartozik – nem egy ügyészségi nyomozó gyanúsította őt meg, és egy rendőr írta meg a nyomozó ügyészség általi kihallgatásra szóló idézést.

A Testület a panasz ezen része tekintetében az alábbiakra hívja fel a panaszos figyelmét.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogyanatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
 - a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás)
- esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Tekintettel arra, hogy a panasz ezen része büntetőeljárási kérdés, a Testületnek nincs hatásköre annak megítélésére. Ugyanakkor a Testület tájékoztatja a panaszost arról, hogy a kézbesítés szabályait a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 70-70/A. §-a tartalmazza.

A Be. 70. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján a bünyügyi hatóság hivatalos iratának az érintett személy részére átadása (kézbesítés) nemcsak személyesen, posta útján, hirdetményi úton vagy nemzetközi jogsegély keretében történhet meg, hanem a hatóság kézbesítője útján is, illetve a címzett az iratot az azt küldőnél is átveheti.

4) A panaszbeadvány egyéb részleteiben olyan szubjektív értékítéletet tartalmaz egy jogvédő szervezettel szemben, amelynek véleményezése nem tartozik a Testület hatáskörébe.

IV.

A Testület minden esetben az adott panaszügy konkrét körülményei alapján egyedileg értékeli azt, hogy a jogsérelem milyen súlyosságú. Jelen ügyben – figyelemmel a több órai időtartamú szabadságelvonásra, valamint a megfelelő dokumentálás elmaradásában megnyilvánuló mulasztással előidézett tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmére – a Testület megállapította, hogy a jogsérelem eléri azt mértéket, amely a súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalását megalapozza. Ennek megfelelően a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2010. január 6.

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület